

Nr. 378 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation søndag den 29. september 2019

Nøgleord: Spontanitet, livsglæde og kærlighed.

Godmorgen og velopstået. I dag er det jo søndag den 29. september 2019, og vi skal have morgenmeditation nummer 378. Ja.

I dag skal vi arbejde med livsglæde igen, kærlighed og tillid. Jeg kom sådan til at tænke på, hvordan det er det der med at arbejde med kærlighed, det er sådan en sjov størrelse.

Jeg kan huske sådan helt tilbage i min barndom, der kan jeg huske, min bror og mig vi havde værelse sammen. Vi var lige blevet flyttet ud af soveværelset, og så havde vi fået værelse sammen. Så kan jeg huske, at æh, at jeg ville så gerne glæde min mor og far med og lave morgenkaffe til dem en søndag morgen, og så skulle jeg lige liste forbi dem og så ud og lave morgenkaffe, og jeg skulle sådan passe på, jeg ikke kom til og lave spektakel med vandkedlen og kaffekanden og hele, det hele og skulle skylle kaffeposen ud og have ny kaffe i. Så tænkte jeg på hvordan, når man fik hældt vand i kaffekanden, den her dejlige duft af kaffe der blev, så det giver, gav jeg mig til at lave, og skulle de have lidt ristet brød mine forældre, og så skulle jeg ind og glæde dem, jeg skulle ind og vække dem, ind i deres dobbeltseng, med en bakke og sådan nogle tallerkener og lidt ristet brød til dem. Jeg var ikke så gammel, da jeg gjorde det, det var lige før, jeg havde glemt at koge vandet.

Jeg ved ikke, om I kender den proces, hvor man så gerne vil gøre noget godt for andre. Jeg tænkte sådan på, om I kunne finde sådan et sted, hvor I gerne vil glæde andre i jeres barndom, og hvad I glædede dem med. Så når man tænker på, at som lille barn ikke så gammel, eller man kan sige helt ungt menneske, der gerne vil glæde og inspirere, så vil jeg gerne sådan, om I kan prøve at huske og gendanne den der situation, hvor I var ved at glæde jeres forældre. Hvor I bare glædede jer til at se, hvordan de ville tage imod det, og det var sådan første gang, man prøver at gøre noget for sine forældre. Prøv at se om I kan finde sådan en situation i jer selv, og så læg mærke til den glæde der er i og bare gøre det, gøre noget man kan glæde andre med, end de forventer.

Jeg kan huske, den gang jeg havde gjort det, da jeg kom ind til mine forældre, og at de vågnede, og de blev faktisk rigtig glade. Der kom sådan en form for harmoni imellem forældrene, så det var rigtig dejligt at opleve, og så var jeg nede og kalde på min lillebror også, så sad vi alle fire i sengen, og vi måtte godt. Det var ikke så nemt, men der var stor glæde i at gøre det. Det gav mig sådan en videre inspiration til at blive ved med at lave, arbejde med glæde, gøre noget der var uforudsigelig, gøre noget der var spontant i at glæde andre.

I skal se på jer selv, om I stadigvæk gør noget, der er spontant, gør noget hvor I glæder andre, noget der er uforudsigelig.

Jeg fandt så ud af, at mine forældre de gav sådan en positiv belønning over, at man begynder at bruge sin skaberevne, skaberkraft, og det kunne jeg godt lide at gøre. Så jeg fandt på nye ting, jeg kunne hjælpe med, så begyndte det sådan efterhånden at blive en leg for mig at begynde og glæde.

Hvad havde jeg i virkeligheden lært? Jeg havde lært at give ting videre, giv glæden videre til andre mennesker, og den havde jeg fået fuld accept i. Så betyder det også det, det er meget naturligt, hvis man siger, jamen man vil gerne hjælpe til derhjemme, med alt det der skal laves i huset og andre ting. Så jeg fik sådan et job som og kunne støvsuge. Jeg kan huske helt som lille da jeg var, jeg går med sådan en lang støvsuger, æh slange og rør der, ikke også, jeg kan næsten ikke håndtere det. Prøv at tænke på glæden i det, ikke.

Og så tænker forældrene nok, at de skal nok blive til noget de her børn, se hvor de tager fat i det går i gang. Det var ikke så meget der skulle til for at glæde os, men glæden ved at gøre, det var glæden i sig selv. Nu når vi så er blevet ældre, så kan man jo se på, hvad det var for en gave, man fik af sine forældre. Det var gaven i at gøre noget nyttigt, og det betyder så, at man fik faktisk en god startgave i og kunne begynde og gøre nogle ting, og senere hen så udviklede det sig til, at man altid kunne finde et stykke arbejde og udføre et stykke arbejde, fordi man oplevede, der var glæde ved at gøre det, glæden kom indefra i det her proces.

Men det er sådan set lidt værd at tænke på, hvordan det har været tidligere. Så når vi her i dag står og skal lave nogle ting, så kan man jo kigge lidt på, at man både har noget, der hedder indre glæde og ydre glæde.

En af de største gaver jeg har fået af mine forældre, det er, at de har givet mig lov til at arbejde og udforske mange forskellige ting, og så sige jamen bare give mig lov til det, og så har de sådan mange gange gjort sådan lige, at hvis nu det kniber mig at gøre det, så har jeg spurgt efter, nå mor og far hvordan skal jeg lige gøre det der og sådan og sådan, så har de vist mig lidt. Ikke vist mig det hele, men en stor del af det, så har de givet mig mulighed for at tænke, tænke på hvordan løser du nu det der Peter. Så det var en fantastisk gave, man har fået der i barndommen, og hvad gør man så i dag, der arbejder vi stadigvæk og udvikler nye ting.

Jeg kommer meget tit til at tænke på, at det der hedder indre vejleder, man har faktisk noget, der gerne vil vejlede en indefra. Det kender I alle sammen, vi har en indre vejleder. Når vi så begynder at udvikle os og kræver mere og mere udvikling, så betyder det, at de indre vejledere man har, de bliver skiftet ud til nogle vejledere, der er endnu bedre, og det betyder, at der er udvikling på begge sider. Vi udvikler os, vores indre vejleder udvikler os, men det der er vigtigt, det er at blive åben for kærligheden, spontaniteten og livsglæden, den ligger i at skabe, bruge skaberkraften.

Så gaven jeg fik, det var, jeg kunne bruge mine evner. Det kom jo også af, at vi ikke havde, mine forældre havde ikke råd til legetøj og sådan nogle ting, men det de kunne give os, der ingenting kostede, det var evnen til at udvikle sig selv, men det fik vi også i fuld udblæsning.

Så når vi giver børnene mulighed ved at arbejde med deres skabende fantasier, så har vi hjulpet dem godt, og når man leger det ind i dem, det er rigtig godt. Så nu står vi her overfor os, og siger vi har både en indre og ydre vejleder.

Spekuler lidt på hvem er jeres ydre vejleder, hvem kan I læne jer op ad, hvis der er problemer. Vi ved, der er forskellige ting, vi læner os op ad ligesom problemets art, og det er også ok. Så hvis vi har nogle praktiske ting, vi skal løse, så ved vi, hvem vi kan spørge. Hvis vi har nogle sjælelige ting, så ved vi også, hvem vi kan spørge, og hvis vi har nogle åndelige ting, så ved vi også, hvem vi kan spørge. Så vi har noget, man kan spørge udadtil, men vi har også noget, vi kan spørge indadtil, men holder vi kanalen åben for spontanitet, livsglæde, kærlighed, så kommer der rene billeder, ren forståelse inde i os, så bliver det sådan oprigtigheden, der kan vejlede os indefra, fordi vi tænker kun i ren kærlighed, ren tillid.

Nu her jeg nævner ren, så har jeg ikke puttet personlighedsopfattelsen ind, det er slet ikke den, jeg arbejder med. Jeg arbejder med glæde og spontanitet. Det vil sige, jeg arbejder med hjertets energi, haracenteret energi. Vi ved vores haracenteret for kvinder, der ligger livmoderen lige nedenunder, men haracenteret energi står for spontanitet, livsglæde, seksualitet og skaberkraft. Hvis I så har i lang tid, der er ingen partner, så kan man bruge det som center til at skabe med, man kan skabe nye ting, nye muligheder, og man kan hæve bevidstheden fra haracenteret, ren kærlighed, hjerteenergien i det, så kommer tingene til udtryk i halschakraet. Så det vil sige, at der kommer spontanitet og livsglæde igennem sine talte ord, det bliver beriget med kærlighed. Processen er jo altid at få folk til at udtrykke deres indre liv, det der ligger i deres ophøjede bevidsthed.

Vi ved jo, når vi har mediteret og andre ting, så er det sådan ligesom en forlængelse af sin tankeenergi. Jeg tænker på sommetider, det er meget svært for folk at bare holde sine tanker fast, på ikke at virke i 12 sekunder, fordi tanken har det, at den gerne vil flyve frem og tilbage. Men holder vi det nu fast på livsglæden, spontaniteten, og så sige i dag er det søndag, i dag skal vi glæde. Vi kan glæde vores forældre, hvis de er levende, men vi kan også glæde dem, selv om de er gået over på den anden side, fordi vi kan tænke de ophøjede tanker om dem. Det gør det, at det skaber livsglæde for os på sigt. Vi begynder at ensrette vores følelsesliv til spontanitet, livsglæde og skaberkraft, så er det vigtigt at lade det komme ud til udtryk, den der store glæde i at give og give, og give med uselvvisk kærlighed.

Skal vi ikke prøve at meditere på, at vi ønsker at give med positiv oplevelse til andre igennem uselvvisk kærlighed. Vi skal give, og vi skal glæde os. Jeg tænker på det hver eneste dag og ønsker at give lys og kærlighed og tillid og glæder mig over jeres fremgang. Prøv at tænke på, at hvis nu I glæder andre, vi anvender glæden i dagligdagen, glæde, kærlighed og tillid. Det kan være, det er i dag, I skal ringe til en eller anden, I ved der har det svært og sige et par positive ord, eller besøge nogle mennesker som er ensomme. Det kan være, det er i dag, I kan gøre en kæmpeforskel. Hvis nu I tænker lidt over det så arbejd med spontanitet, livsglæde og kærlighed. Så læg tanken ind på hvem der har brug for jeres hjælp i dag. Glæden ved at give, glæden ved at dele, er helt fantastisk. Jeg glæder mig allerede på jeres vegne. Noget af det I vil få tilbage, det er taknemmelighed, taknemmelighed.

Så jeg ønsker jer alle en velsignet dag i dag. Så glæd jer over I er til alle sammen, og vi har muligheden for at give, give fra hjertet af igennem kærlighed. Godmorgen til jer alle sammen, og jeg ønsker jer en velsignet dag. Og det var så Peter L. Simonsen, fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen, godmorgen til jer.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk